
ANN “Johan wil voortdurend bij mij zijn. Hij achtervolgt mij tot op het toilet”

Een blokje omlopen of in je wagen springen en met een vriendin afspreken kan niet. Je even afzonderen op je kamer ook niet want wanneer Johan me niet ziet, komt hij me meteen zoeken. “Ik mis de intimiteit die je als koppel deelt heel erg” geeft Marie-Madeleine toe. “Ik word nooit meer vastgepakt of geknuffeld, dacht ik laatst. De enige momenten van intimiteit zijn de momenten waarop ik Eddy was. Door mijn werkrooster kan ik dat niet altijd zelf doen, maar ik probeer het wel zo veel mogelijk.”

Je partner dag na dag een stukje verliezen is zwaar, maar daar komen dan ook nog alle praktische zaken bij die je plots alleen moet regelen. “Johan hield zich met de financiën bezig maar dat moet ik nu doen en dat was in het begin niet evident”, zegt Ann. “Nooit vergeet ik het moment waarop ik aan de kant van de weg stond en luidop vloekte tegen mijn gps omdat hij me in rondjes liet rijden en er niemand was die me kon helpen”, vertelt Marie-Madeleine. “Ik voelde me toen zo hulpeloos.” “Luc was vroeger de handige Harry in huis. Nu kan hij bijvoorbeeld niet meehelpen in het huis

dat onze dochter net gekocht heeft. Dat beseft hij en dat doet pijn”, zegt Marleen.

De rollen worden omgekeerd

Ook voor kinderen, zeker als ze nog thuis wonen, is het bijzonder moeilijk om te aanvaarden dat een ouder jongdementie heeft. “Een echtgenoot met jongdementie en een puberende dochter onder één dak is best zwaar. Mijn dochter is 17 en zoals elke puber volop zoekende. Ze ligt vaak met zichzelf in de knoop, maar is toch altijd heel lief voor haar papa,” vertelt Ann. “Ik mis mijn zoon dan ook enorm, want hij had de rol van man in huis overgenomen. Maar voor hem was het heel confronterend om zijn vader te zien veranderen en ik denk dat de beslissing om een jaar naar Australië te gaan, te maken heeft met de jongdementie. Onlangs hadden we een skype-gesprek. Het was enkele weken geleden dat hij zijn vader nog had gezien. Meteen daarna belde hij me compleet overstuurd op omdat hij gezien had hoe erg zijn vader in die korte tijd achteruit gegaan was.” “Onze twee kinderen

zijn het huis uit en beseffen niet altijd hoe het dagelijks leven met hun vader verloopt”, zegt Marleen. “Omdat ik wil dat ze echt weten wat er met hun vader gebeurt, spreken we één keer per maand met ons drieën af. Dan deel ik zoveel mogelijk met hen. En heb ik meteen ook eens quality-time met mijn kinderen. Want ook die momenten zijn schaars geworden.”

Je wereld wordt kleiner

“Wanneer je leeft met een partner die jongdementie heeft, moet alles tot in de puntjes georganiseerd worden. Spontaan ergens naartoe gaan, kan niet meer. Hierdoor wordt je wereld heel klein”, vindt Ann. “Een deel van onze vrienden heeft afgehaakt en tot op zekere hoogte begrijp ik dat”, vertelt Marleen. “Luc is niet meer de man die hij was. Een gesprek voeren is moeilijk en niet iedereen kan met deze situatie omgaan.” “Het is een cliché maar in tijden van nood weet je wie je echte vrienden zijn,” vult Rita aan. “Vrienden die afhaken is erg, maar wanneer je weinig steun en begrip krijgt

MARLEEN “Mijn zoon ging een jaar naar Australië omdat hij de confrontatie met zijn vader moeilijk aankan”

van je familie is dat dubbel erg”, weet Marie-Madeleine. “Warmte en empathie van de mensen om je heen is zo belangrijk om verder te kunnen. Gelukkig krijg ik veel steun van lotgenoten die ik heb leren kennen via ‘Het Ventiel’, de buddywerking die Gudrun oprichtte. Onder lotgenoten is er geen taboe en kan er over alles gesproken worden. Dat lucht op en geeft moed.” Intussen zijn alle vrouwen mooi gemaakt door visagiste Ad en styliste Sarah. Wanneer ze voor de lens van fotografe Ann verschijnen, zien ze er prachtig uit. Ann laat haar blauwe jurkje zwieren. “Ik loop wat onwennig op deze hoge hakken, maar ze zijn prachtig”, lacht ze. “Voor mij is het ook wennen”, geeft Marie-Madeleine toe. “Ik kies meestal voor platte schoenen maar een hakje geeft je een veel vrouwelijker gevoel.” “Wat leuk, die hoed”, zegt Marleen als ze Rita ziet. Ook over haar eigen outfit is ze vol lof. “Die tinten passen perfect bij mij en die wijde broek zit als gegoten. Die wil ik zeker kopen.” “Ik vind dat we er geweldig uitzien”, lacht Rita. En gelijk heeft ze! Dit zijn stuk voor stuk sterke vrouwen die een moeilijk pad moeten bewandelen, maar dat met ongelooflijk veel moed doen. ●

